

Terkib İ Bent

– pervane · 07 Eylül 2012

Yetti artık, mersiyem sızdırmasın şehrimde kor;
Yanmasın faslım, zaman süzdürmesin leblerde nâr.
Gençlerin kasrında güller toy kurup dursun bugün;
Handa tâlihler değişsin, çağlasın sözlerde nûr.
Ceddimin bağrında hüsrân kalmasın, cenk titretin;
Baęda fettan tütmesin hiç, yapmayın siz devri zâr.
Ölmesin canlar, getirsin nehre tekrar yangını;
Mevsimim süzdürmesin dert, yakmayın dillerde hâr.
Gönle hasret düşmesin, hikmetlerim kaybolmasın;
Rabbimiz mehtâba sık sık dikmesin katranlı sur.

Bentlerim yazdırmasın hicran, dizilsin güllerim;
Baęda tekrar şevkle yansın, çağlasın bülbüllerim.

Yanmasın dertlerle meskenler, süzün deryâları;
İklimin can yıksa, candan dizin Yahyâları.
Bozmasın kâbuslu devranlar yürek mehtâbını;
Örmeyin hiç gönle gafletler, süzün ferdâları.
Toprağım kaygıyla gaflet yığmasın zâr, dehre hiç;
Anneler yaş yığmasın hep, çağlatın sevdâları.
Zühreler yangınla Tâhirler süzüp durdurmasın;
Tütmesin kordan hüznler, çözdürün hülyâları.
Mâbedim rahmetle gülsün, nûru örsün secdegâh;
Feyz alın siz mâziden, şehrimde diz mahyâları.

Kor fidanlar solmasın hiç, kasrı çağlatsın seher;
Bitsin artık zor fasıllar, şehre yerleşsin güher.

Gözdeler meltemle gülsün, gülmesin hüsrânla hep;
Güllerim sevdayla gülsün, gülmesin hicranla hep.
Yaşlarım dinsin, kurutsun kasrı gözler yanmayıp;
Canlarım mehtapla gülsün, gülmesin katranla hep.
Ünsiyetler titresin, baęrımda sözler dizdirin;
Sözlerim maksatla gülsün, gülmesin nobranla hep.
Yerle yeksân etmeyin siz dehri, doğsun güneş;

Gençlerim nurlarla gülsün, gülmesin şeytanla hep.
Aşkı örsün can şafaklar, sağmasın dertler zaman;
Handeler sevgiyle gülsün, gülmesin fattanla hep.

Çizdirin hüsrânı artık, gelmesin baykuşlarım;
İnleyen kasrımda sık sık tütmesin zor yaşlarım.

Aşkı döksün martılar, deryam süzölsün bağrıma;
Handa bitsin kaygılar, mestan çizilsin bağrıma.
Güfteler yazdırmasın hüznüm, bozulsun mersiye;
Neşve yiğsin gözlerim, meltem dizilsin bağrıma.
Ürperen günlerle fattanlar kapım çaldırmasın;
Nûru süzdür şevkle hep, vuslat yazılsın bağrıma.
Çağlasın tekrar hevesler, handa dehşet tütmesin;
Neylerin şavkıyla hep fırsat kazılsın bağrıma.
Canda canlar bulmadan hiç, son demim ten yakmasın;
Mâzimin mehtâbı yansın bir sezilsin bağrıma.

Ey güneş doğdurma kasvet, şavkı ördür bayrağa;
Anneler yığdırmasın zâr, nûru zerk et toprağa.

Elde pişmanlık serip, leblerde kasvet derleme;
Kaygısızlıklar yakıp, bağrında mürvet derleme.
Alçağın mehtâbı sık sık tütmesin nur şehrine;
Çağlıyorken anneler hep, gönle izzet derleme.
Gelmesin düşman, hüznler yıkmasın, gülsün vatan;
Ölmesin hiç günlühaller, câna gaflet derleme.
Kalmasın nehrimde katran, hâna derman yığdırın;
Bekliyorsun nûru umman, köşke illet derleme.
Söylesin Pervâne maksat, susmasın, yansın bugün;
Mersiyen hiç tütmesin, kalbinde şirret derleme.

Fâti'h'in kabrinde tekrar çağlasın hikmetlerin;
Bursa'nın bağrında tekrar çağlasın rahmetlerin!

(fâ i lâ tün / fâ i lâ tün / fâ i lâ tün / fâ i lün /)